

Parti, principielt politisk. Jeg tør ikke sige sagligt, for det viste sig i Landstinget, at man aldeles ikke havde forstaaet, hvad Meningen var med Landboforeningernes Forslag; men politisk principielt gav man det sin Tilslutning. Men udenfor det konservative Parti fandt det ikke anden virkelig Tilslutning end det ærede Medlem fra Sæbys, og det blev jo meget stærkt kritiseret af Venstres Ordfører i Landstinget, daværende Landstingsmand Ole Hansen, som efter nogle vidtløftige Bemærkninger om, at han havde ønsket, der havde været Tid til at sammenarbejde Forslaget om Jordværdien med Landboforeningernes Forslag, udtalte sig meget kritisk om denne Forestilling, at man kunde gaa ud paa Marken og skønne over, hvor meget der var; og hvor meget der skulde leveres. Det var en dræbende Kritik overfor et enkelt Punkt i Landboforeningernes Forslag, fremsat af selve Venstres Ordfører i Landstinget. Der var altsaa ikke den fornødne Tilslutning til dette Grundlag, og det andet Forslag blev jo ogsaa valgt med et stort Flertal, til sidst med Enstemmighed af Rigsdagen.

Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) vendte sig paa ny til det Spørgsmaal, om Ligningen vilde bringe Staten for meget, og sagde, at han troede, der var regnet lidt for rundeligt. Tillad mig med al Agtelse for det ærede Medlems Sagkundskab at sige, at naar denne Sag er nøje gennemdrøftet af de kyndigste Mænd, som vi har kunnet tilvejebringe i ernæringsfysiologisk og landbrugsvidenskabelig Henseende, maa jeg dog skænke den Sagkundskab, der dør en repræsenteret, større Tilltro end den maaske mere tilfældige Sagkundskab, som det ærede Medlem repræsenterer. Det ærede Medlem har ikke Ret til at sige, at der er regnet lidt for rundeligt. Den, som skal staa med Ansvar for en Indsamling af Korn, som skal holde et helt Folks Ernæring oppe i et Aar, tør i alt Fald ikke indlade sig paa at regne lidt for knapt. Det kan man maaske, naar man er Ejer af en større Ejendom, som man gerne vil se bevaret i sin naturlige Gænge; saa kan man maaske sige: regn lidt knappere! Men naar man staaer med Ansvar for Opretholdelsen af et Folks Ernæring i et Aar, gør man ikke dette. Saa bygger man paa den samlede Sagkundskab, som har sagt: Med under 7½ Mill. Tønder Korn kan vi ikke gaa Aaret trygt i Møde. Det ærede Medlem spørger: hvad er det for en Reserve, der er? Det ærede Medlem vil dog forstaa, at den Variation,

der er, f. Eks. med Hensyn til Høstens tidlige eller sene Indtræden, kræver, at man maa regne med Muligheden af, at Høsten indtræder saa meget senere næste Gang, at man maa dække Forbruget med den gamle Høst i et længere Tidsrum. Det ærede Medlem maa ogsaa vide, at der kan ske Ulykker med Beholdningerne. Men naar det ærede Medlem taler om de store Kvanta, som er blevet ubrugelige i Fjor, vil jeg deroverfor sige, at det Svind, der har været i den danske Stats Kornbeholdning i de Aar, hvor den har været under Ernæringsraadets Tilsyn, er saa minimalt, at jeg tror, at hvis man lagde samtlige Forretninger i Landet sammen, havde der været større Svind i deres Beholdninger. Ernæringsraadets Opbevaring af det danske Korn i disse Aar har givet et saa smukt Hovedresultat, at jeg ikke tror, nogen som helst privat Forretning kan møde med et Sidestykke dertil. De fornødne Reserver maa altid være til Stede, hvis man ikke handler letsindigt. Og jeg tror, at det ærede Medlem kun i en eneste Ting er et letsindigt Menneske: han er letsindig med sin Tunge nu og da, men han er det i Virkeligheden ikke i sit Hjerte.

Ordføreren for Forespørgerne (Sporon-Fiedler): Jeg stoler fuldt ud paa, at den højtærede Indenrigsminister ikke lider af den samme Fejl som jeg: at være letsindig. Den højtærede Indenrigsminister sagde ordret: „Man mener, at vi kan faa tilstrækkeligt Salpeter.“ Jeg skrev det ned øjeblikkelig. Jeg har ikke sagt, at der overhovedet ikke er Haab om at faa kvælstofholdig Gødning, men jeg har ordret sagt: „Der levnes os kun ringe Haab om Tilførsel af tilstrækkelige Mængder Salpeter.“ Det er en Forskel. Thi det er ikke tilstrækkeligt, at vi faar det samme som i Fjor, da fik vi 28 pCt. af Normalforbruget. Skal der være Tale om en tilstrækkelig Mængde Salpeter i Aar, maa det mindst være vort tidligere Normalforbrug, altsaa 100 pCt. var det mindste. Det burde egentlig være noget mere, hvis der skulde være Tale om, at det skulde være tilstrækkeligt, da vi ikke har Udsigt til at faa tilstrækkelige Mængder af Superfosfat. Skal der være Tale om at faa tilstrækkeligt Norgessalpeter, skal vi have ca. 4 Gange saa meget, som vi fik i Fjor. Men det glæder mig, at der altsaa er bedre Udsigt til at faa Norgessalpeter, end jeg havde tænkt mig. Jeg tror ogsaa, at Nordmændene i Fjor var klogere end vi. Det kan jo godt være,